

دعا برای دیگران. در شب های جمعه

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَا أَمِيَّتُ فِي الْقَبْرِ إِلَّا كَالْغَرِيقِ الْمُتَشَحِّطِ بَدَمِهِ، يَنْتَظِرُ دَعْوَةَ تَلْحَقُهُ مِنْ أَخٍ أَوْ صَدِيقٍ أَوْ
أَبَوَيْنِ. فَإِذَا لَحِقَتْهُ كَانَتْ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا جَاءَتْ بِهِ الدُّنْيَا.^۱

رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمودند: مِيت در قبر حالت فردی را دارد که در خوش غرق شده است و منتظر
دعایی است که از برادر، یا دوست، یا پدر و مادرش به او برسد. پس هنگامی که آن دعا به او رسید، آن دعا نزد او
از این که همه دنیا در اختیارش باشد، محبوب تر است.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَنْ دَعَا لِعَشْرٍ مِنْ إِخْوَانِهِ الْمَوْتَى فِي لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ.^۲
حضرت صادق علیه السلام فرمودند: هرکس در شب جمعه، برای ده نفر از برادران ایمانی خویش که از دنیا رفته اند،
دعا کند، خداوند بهشت را بر او واجب می کند.^۳

^۱ - الدعوات، ص ۲۷۶

^۲ - بحار الانوار، ج ۸۹، ص ۳۱۲ به نقل از کتاب العروس

^۳ - ظاهراً در این قبل روایات که وجوب بهشت را نتیجه ی عملی معرفی فرموده اند، اشاره به ارزش عمل و لطفی است که از سوی خداوند متعال، شامل حال عمل کننده ی به دستور می شود و البته هر شخصی ممکن است با اعمال بعدی خود این استحقاق را از خویش دور سازد.